

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 324

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 15 iunie 2001

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 85 din 20 martie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2000, precum și ale art. 166 alin. (4 ¹) din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată.....	2-4	95. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind tarifele percepute pentru exploatarea sistemului național de transport al țiteiului.....	12-13
Decizia nr. 118 din 24 aprilie 2001 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe.....	4-6	161. — Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor privind aprobarea cotelor de recoltă pentru speciile de faună sălbatică de interes cinegetic, la care vânarea este permisă, pentru sezonul de vânatoare 15 mai 2001-14 mai 2002.....	14
Decizia nr. 127 din 26 aprilie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1998 și ale art. 15 lit. f ¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, modificată.....	6-8	ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
Decizia nr. 133 din 26 aprilie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV alin. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999 privind modificarea și completarea Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească	8-9	525. — Decizie privind acordarea Autorizației pentru înființarea capacității noi de distribuție a energiei electrice „Stația de transformare 110/20 kV Sudrigiu“ Societății Comerciale „European Drinks“ — S.A., cu sediul în localitatea Ștei, județul Bihor.....	15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
89. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind concursul public de oferte nr. 25/2001 pentru concesionarea unor activități miniere de exploatare.....	10-11	ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE	
		367. — Ordin al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate privind aprobarea criteriilor pe baza cărora se determină sumele aferente fondului de redistribuire pentru casele de asigurări de sănătate județene, a municipiului București, Casa Asigurărilor de Sănătate a Transporturilor și Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești.....	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 85**

din 20 martie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2000, precum și ale art. 166 alin. (4¹) din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2000, precum și ale art. 166 alin. (4¹) din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, excepție ridicată de Irina Lazăr, Dumitru Grigore, Paraschiva Luca, Veta Bărădeanu, Marioara Botezatu, Mihaela Rugină, Petru Grigore, Camelia Mardare și Zorina Poponea în Dosarul nr. 1.799/2000 al Curții de Apel Iași.

La apelul nominal a răspuns avocat Lucian Pițigoi, în calitate de reprezentant al autorilor excepției, și Irina Lazăr, asistată de același apărător, lipsind celelalte părți legal citate.

Reprezentantul autorilor excepției de neconstituționalitate solicită admiterea acesteia, arătând în esență că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2000 încalcă prevederile art. 41 alin. (1)–(3) și ale art. 135 alin. (4) din Constituție, întrucât, „prin modificările și completările pe care aceasta le aduce art. 166 din Legea învățământului nr. 84/1995, sunt socotite ca parte a domeniului public toate terenurile pe care își desfășoară activitatea unitățile de învățământ preuniversitar, deși unele dintre acestea sunt proprietate privată sau revendicate de cei deposedați de dreptul de proprietate în regimul trecut. Or, simpla posesie a acestor terenuri nu poate să determine trecerea lor, prin expresia *«fac parte»*, în domeniul public al unităților administrative de învățământ, ci mai întâi trebuie să se identifice modurile de dobândire și titlurile acestor unități și apoi să poată fi incluse în domeniul public“. Se susține, de asemenea, că dispozițiile ordonanței contravin prevederilor constituționale ale art. 72 alin. (3) lit. m), potrivit cărora prin lege organică se reglementează organizarea generală a învățământului, precum și celor ale art. 114 alin. (4) teza întâi, conform cărora Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în cazuri excepționale. În sfârșit, se consideră că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2000 este încălcat art. 3 din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia.

Reprezentantul Ministerului Public, considerând că textele de lege criticate nu contravin prevederilor

constituționale invocate, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 iunie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 1.799/2000, **Curtea de Apel Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2000, precum și ale art. 166 din Legea învățământului nr. 84/1995**, excepție ridicată de Irina Lazăr, Dumitru Grigore, Paraschiva Luca, Veta Bărădeanu, Marioara Botezatu, Mihaela Rugină, Petru Grigore, Camelia Mardare și Zorina Poponea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 41 alin. (1)–(3), referitoare la protecția proprietății private, ale art. 72 alin. (3) lit. m), ale art. 114 alin. (4), care reglementează condițiile în care Guvernul poate să emită ordonanțe de urgență, precum și ale art. 135, referitoare la bunurile proprietate publică.

Curtea de Apel Iași, exprimându-și opinia, apreciază că „dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2000, care prevăd că toate terenurile, indiferent de titlu și indiferent de modul de dobândire a proprietății, dar pe care își desfășoară activitatea unitățile de învățământ — grădinițe, școli generale, licee etc., fac parte din domeniul public, sunt neconstituționale. Ordonanța nr. 30/2000 încalcă principiul egalității titularilor dreptului de proprietate, indiferent de forma proprietății și a obligației de a despăgubi pe proprietar în cazul modificării regimului juridic al bunului“. Instanța consideră, de asemenea, că, potrivit art. 41 din Constituție, nimeni nu poate fi expropriat decât pentru cauză de utilitate publică, cu o dreaptă și prealabilă despăgubire.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților, în punctul său de vedere, apreciază că „prevederile art. 166 alin. (3), alin. (4) și alin. (4¹)–(4⁴) din Legea învățământului nr. 84/1995 sunt constituționale, numai în măsura în care ele se aplică împreună cu dispozițiile art. 41 alin. (3) din Constituție“.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepția este neîntemeiată în măsura în care imobilele la care se referă textul criticat „se află în proprietatea statului“. De asemenea, se susține că „printr-o lege nu se poate

dispune trecerea fără plată în proprietatea publică a statului a unor imobile intrate legal în proprietatea exclusivă a unor persoane fizice sau juridice de drept privat. O asemenea operațiune se poate face, potrivit prevederilor art. 41 alin. (3) din Constituție, numai prin expropriere, pentru o cauză de utilitate publică, și care să aibă loc, potrivit legii, după o dreaptă și prealabilă despăgubire“.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Critica de neconstituționalitate privește dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2000, precum și ale art. 166 din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată.

I. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2000 pentru modificarea și completarea art. 166 din Legea învățământului nr. 84/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 160 din 17 aprilie 2000, contravine art. 72 alin. (3) lit. m) și art. 114 alin. (4) teza întâi din Constituție, dispoziții care prevăd:

— Art. 72 alin. (3) lit. m): „*Prin lege organică se reglementează: [...]*”

m) organizarea generală a învățământului;“;

— Art. 114 alin. (4) teza întâi: „*În cazuri excepționale, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență.*“

Examinând sub acest aspect excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că aceasta este neîntemeiată și, în consecință, urmează să fie respinsă.

Referitor la motivul de neconstituționalitate privind reglementarea prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2000 a unui domeniu rezervat legii organice, Curtea reține că în jurisprudența sa a stabilit că interdicția reglementării de către Guvern în domeniul legii organice privește numai ordonanțele Guvernului adoptate în baza unei legi speciale de abilitare, această interdicție decurgând direct din textul constituțional. O asemenea limitare nu este prevăzută însă la alin. (4) al art. 114 din Constituție, referitor la ordonanțele de urgență, deoarece cazul excepțional ce impune adoptarea unor măsuri urgente pentru salvagardarea unui interes public ar putea reclama instituirea unei reglementări de domeniul legii organice, nu numai ordinare, care, dacă nu ar putea fi adoptată, interesul public avut în vedere ar fi sacrificat, ceea ce este contrar finalității constituționale a instituției (de exemplu, Decizia nr. 34 din 17 februarie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 25 februarie 1998). Rezultă că ordonanța de urgență nu este o varietate a ordonanței emise în temeiul unei legi speciale de abilitare, ci reprezintă un act normativ adoptat de Guvern în temeiul unei prevederi constituționale care permite Guvernului, sub controlul strict al Parlamentului, să facă față unui caz excepțional.

Curtea constată, de asemenea, că nu este întemeiat nici motivul de neconstituționalitate referitor la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 114 alin. (4), prin aceea că ordonanța de urgență nu are la bază existența unui „caz excepțional“ care ar fi putut permite Guvernului să o adopte. Într-adevăr, motivarea cuprinsă în nota de fundamentare a ordonanței de urgență justifică existența cazului excepțional și răspunde totodată exigențelor stabilite de Curtea Constituțională prin jurisprudența sa, cu privire la interesul public și urgența reglementării pentru aprecierea constituționalității ordonanțelor de urgență. Din cuprinsul notei de fundamentare rezultă că a fost „absolut necesar și urgent să fie reglementată unitar natura juridică a întregii baze materiale a învățământului, având în vedere că art. 166 alin. (4) privind baza materială a învățământului preuniversitar a avut o aplicabilitate provizorie“.

În legătură cu critica adusă ordonanței de urgență privind încălcarea art. 114 alin. (4) din Constituție, la aceeași soluție se ajunge și pe baza argumentelor înfățișate în opinia separată formulată la Decizia Curții Constituționale nr. 15 din 25 ianuarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 14 iunie 2000, opinie pe care autorii acesteia, membri ai completului de judecată, o mențin și în cauza de față.

II. Autorii excepției susțin totodată că dispozițiile art. 166 din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, astfel cum au fost modificate și completate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2000, încalcă prevederile art. 41 alin. (1)—(3) și ale art. 135 alin. (4) din Constituție.

Curtea Constituțională constată că în realitate sunt criticate numai prevederile alin. (4)¹ al art. 166 din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, astfel cum rezultă din argumentele expuse de autorii excepției. Pe cale de consecință, prin prezenta decizie Curtea urmează să se pronunțe numai asupra constituționalității acestui text de lege.

Dispozițiile alin. (4)¹ al art. 166 din Legea învățământului nr. 84/1995 republicată, au fost introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2000, iar ulterior completate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 206 din 15 noiembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 594 din 22 noiembrie 2000. Aceste dispoziții au următorul conținut: „*Terenurile și clădirile în care își desfășoară activitatea unitățile de învățământ preuniversitar de stat — grădinițe, școli generale (primare și gimnaziale), licee, grupuri școlare, seminarii teologice, școli profesionale și școli postliceale — fac parte din domeniul, public al comunelor, orașelor și municipiilor în a căror rază teritorială își desfășoară activitatea. Celelalte componente ale bazei materiale sunt de drept proprietatea unităților de învățământ preuniversitar de stat.*“

Curtea Constituțională constată că acest text de lege nu contravine dispozițiilor art. 41 alin. (1)—(3) din Constituție. Reglementarea cuprinsă în textele de lege criticate de autorii excepției privește terenurile și clădirile în care își desfășoară activitatea învățământul preuniversitar, făcând astfel parte din domeniul public al comunelor, orașelor, municipiilor și sectoarelor municipiului București. Apartenența acestor bunuri la domeniul public implică în mod incontestabil existența unui titlu legal, pe care instanțele de judecată urmează să îl verifice.

În măsura în care în procesul de aplicare a acestor prevederi legale s-ar nesocoti dispozițiile constituționale referitoare la protecția proprietății private, prevederile cuprinse în alin. (4)¹ al art. 166 din Legea învățământului

nr. 84/1995, republicată, ar putea fi interpretate ca având un înțeles contrar Constituției. Acest aspect însă privește aplicarea legii, care este de competența instanțelor judecătorești, iar nu controlul de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională.

Curtea constată că o soluție în materie este conținută în prevederile Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 14 februarie 2001. Potrivit art. 16 din această lege, în situația imobilelor ocupate de unități bugetare din învățământ, foștilor proprietari li se acordă măsuri reparatorii prin echivalent, în condițiile legii, iar în cazul în care imobilul nu mai este necesar potrivit

scopului legal stabilit, foștii proprietari vor fi notificați pentru a putea opta pentru restituirea în natură.

Curtea reține că dispozițiile legale criticate sunt în concordanță și cu prevederile art. 135 alin. (4) din Constituție. Acest text constituțional enumeră bunurile asupra cărora se poate constitui proprietatea publică. Potrivit aceluiași alineat legea poate prevedea și alte categorii de bunuri ce fac obiectul proprietății publice, ceea ce face, de altfel, art. 166 alin. (4¹) din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată.

III. În sfârșit, invocarea, în motivarea excepției, a încălcării dispozițiilor art. 3 din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia nu are nici o relevanță, întrucât Curtea examinează conformitatea dispozițiilor legale criticate cu Constituția, iar nu compatibilitatea acestora cu alte dispoziții legale.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi sub aspectul art. 114 alin. (4) din Constituție,

CURTEA

În numele legii

DECIDE :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2000, precum și ale art. 166 alin. (4¹) din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, excepție ridicată de Irina Lazăr, Dumitru Grigore, Paraschiva Luca, Veta Bărădeanu, Marioara Botezatu, Mihaela Rugină, Petru Grigore, Camelia Mardare și Zorina Poponea în Dosarul nr. 1.799/2000 al Curții de Apel Iași.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 martie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 118

din 24 aprilie 2001

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor

și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Aurel Kozma, Milica Kozma și Floriana Virginia Kozma în Dosarul nr. 2.880/2000 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și de contencios administrativ.

La apelul nominal răspunde Ilie Mândreanu, lipsind autorii excepției și Paul Mândreanu, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Partea prezentă solicită respingerea excepției de neconstituționalitate pe care o consideră doar un mijloc de tergiversare a soluționării pe fond a cauzei.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale, solicită respingerea excepției ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 septembrie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 2.880/2000, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe.** Excepția a fost formulată de Aurel Kozma, Milica Kozma și Floriana Virginia Kozma în cadrul unui proces civil având ca obiect evacuarea din imobil.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 72 alin. (3) lit. k) și l) și ale art. 114. Se consideră că „regimul general al proprietății, protecția socială, precum și ordonanța președințială sunt domenii reglementate prin legi organice“, astfel că nu pot fi supuse reglementării prin ordonanțe ale Guvernului.

Instanța de judecată, exprimându-și opinia, apreciază că excepția este neîntemeiată, deoarece textele de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere ale Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40 din 8 aprilie 1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 8 aprilie 1999.

Acest text de lege are următorul conținut: „*Lipsa unui răspuns scris sau refuzul nejustificat al chiriașului sau al fostului chiriaș de a încheia un nou contract de închiriere în termen de 60 de zile de la primirea notificării îl îndreptățește pe proprietar să ceară în justiție evacuarea necondiționată a locatarilor, cu plata daunelor-interese, pe calea ordonanței președințiale.*“

Autorii excepției de neconstituționalitate critică aceste dispoziții legale în raport cu prevederile constituționale ale art. 72 alin. (3) lit. k) și l) și ale art. 114, deoarece „Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a

Guvernului pentru a emite ordonanțe, dar numai în domenii care nu fac obiectul legilor organice“.

Textele constituționale invocate au următorul cuprins:

— Art. 72 alin. (3) lit. k) și l): „*Prin lege organică se reglementează: [...]*

k) regimul juridic general al proprietății și al moștenirii;

l) regimul general privind raporturile de muncă, sindicatele și protecția socială;“;

— Art. 114: „(1) *Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice.*

(2) Legea de abilitare va stabili, în mod obligatoriu, domeniul și data până la care se pot emite ordonanțe.

(3) Dacă legea de abilitare o cere, ordonanțele se supun aprobării Parlamentului, potrivit procedurii legislative, până la împlinirea termenului de abilitare. Nerespectarea termenului atrage încetarea efectelor ordonanței.

(4) În cazuri excepționale, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. Acestea intră în vigoare numai după depunerea lor spre aprobare la Parlament. Dacă Parlamentul nu se află în sesiune, el se convoacă în mod obligatoriu.

(5) Aprobarea sau respingerea ordonanțelor se face printr-o lege în care vor fi cuprinse și ordonanțele ale căror efecte au încetat potrivit alineatului (3).“

Cu privire la argumentele aduse de autorii excepției Curtea constată că interdicția reglementării de către Guvern în domeniul legilor organice privește numai ordonanțele Guvernului adoptate în baza unei legi speciale de abilitare, această interdicție decurgând nemijlocit din textul constituțional. O asemenea limitare nu este prevăzută însă la alin. (4) al art. 114 din Constituție, referitor la ordonanțele de urgență, deoarece cazul excepțional ce impune adoptarea unor măsuri urgente pentru salvagardarea unui interes public ar reclama instituirea unei reglementări de domeniul legii organice, care, dacă nu ar putea fi adoptată, interesul public avut în vedere ar fi sacrificat, ceea ce este contrar finalității constituționale a instituției. În acest sens Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 34 din 17 februarie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 25 februarie 1998.

De asemenea, prin Decizia nr. 718 din 29 decembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 31 decembrie 1997, Curtea Constituțională a statuat că, „din cuprinsul prevederilor art. 72 alin. (3) din Constituție și al celorlalte dispoziții constituționale, nu rezultă că reglementările relative la procedura civilă, în ansamblul lor, fac parte din domeniul legilor organice; fără îndoială, în conținutul unor asemenea reglementări pot exista și norme de domeniul legii organice care atrag deci adoptarea lor cu majoritatea prevăzută de Constituție pentru astfel de legi. Aceasta însă nu înseamnă transformarea tuturor dispozițiilor Codului de procedură civilă în prevederi de natura legii organice, deoarece astfel s-ar ajunge, practic, la completarea Constituției, care reglementează expres și limitativ domeniile rezervate acestei categorii de legi, între care nu figurează dispoziții legale privind procedura civilă“.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluțiile statuate prin deciziile menționate își mențin valabilitatea și în această cauză, astfel că excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă.

Această soluție se impune, de altfel, și pentru motivul că măsura evacuării din spațiul deținut abuziv de chiriașul care refuză să încheie contractul de închiriere în termen de 60 de zile de la notificarea făcută de proprietar poate fi luată pe calea ordonanței președințiale,

instituție reglementată la art. 581 din Codul de procedură civilă și care face parte din ansamblul procedurilor de judecată. Or, potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție, „*Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege*”.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Aurel Kozma, Milica Kozma și Floriana Virginia Kozma în Dosarul nr. 2.880/2000 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și de contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 aprilie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 127

din 26 aprilie 2001

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 5
din Ordonanța Guvernului nr. 11/1998 și ale art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997
privind taxele judiciare de timbru, modificată**

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1998 și ale art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, modificată, excepție ridicată de Fundația — Editura — Revista „România Mare” — S.R.L. din București și Corneliu Vadim Tudor în Dosarul nr. 4.611/1999 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal se prezintă avocat Florica Nițu pentru Sorin Roșca Stănescu, lipsind autorii excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Avocatul prezent solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, susținând că dispozițiile de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind nefondată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale, referitoare la prevederile legale criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 septembrie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 4.611/1999, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1998 și ale art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările ulterioare**, excepție ridicată de Fundația — Editura — Revista „România Mare” — S.R.L. din București și Corneliu Vadim Tudor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. I pct. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1998 și ale art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997, modificată, contravin prevederilor art. 16 alin. (1) și ale art. 54 din Constituție, deoarece se „creează o categorie de persoane privilegiate care pot să introducă acțiuni fără satisfacerea taxei de timbru și o altă categorie

care este supusă cu ușurință abuzurilor procesuale ale reclamantilor“.

Tribunalul București — Secția a III-a civilă, exprimându-și opinia, apreciază că excepția ridicată este întemeiată, deoarece „aplicarea textului de lege criticat creează fără nici o justificare legală o categorie de persoane privilegiate în ce privește introducerea unor astfel de acțiuni având ca obiect acordarea de despăgubiri pentru daune morale aduse onoarei, demnității sau reputației unei persoane fizice, creând astfel posibilitatea atât a unor abuzuri de drept, cât și a exercitării drepturilor procesuale cu rea-credință“.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților, în punctul său de vedere, consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că dispozițiile art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997, modificată, nu contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și ale art. 54. De asemenea, se apreciază că în mod greșit a fost ridicată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1998, deoarece acestea nu au legătură cu obiectul cauzei.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 2, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Prin Încheierea din 26 septembrie 2000 a Tribunalului București — Secția a III-a civilă Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1998 și ale art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, modificată. Prevederile art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 au fost introduse prin pct. 4 al art. I din Ordonanța Guvernului nr. 11/1998 și modificate prin Legea nr. 112/1998 privind aprobarea acestei ordonanțe (lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 9 iunie 1998). Aceste prevederi au următoarea redactare: „Sunt scutite de taxe judiciare de timbru: acțiunile și cererile, inclusiv cele pentru exercitarea căilor de atac, referitoare la: [...]”

f¹) *stabilirea și acordarea de despăgubiri pentru daunele morale aduse onoarei, demnității sau reputației unei persoane fizice;*“

Totodată, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2000 pentru unele măsuri privind soluționarea cereri-

lor referitoare la acordarea de despăgubiri pentru daunele morale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 23 mai 2000, s-au adus modificări lit. f¹) a art. 15 din Legea nr. 146/1997, care are în prezent următorul cuprins: „*stabilirea și acordarea de despăgubiri persoanei fizice pentru daunele morale aduse onoarei, demnității, reputației, vieții intime, familiale sau private, ori dreptului la imagine;*“

Autorii excepției susțin că textele de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1), conform cărora „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*“, precum și ale art. 54, potrivit cărora „*Cetățenii români, cetățenii străini și apatrizii trebuie să-și exercite drepturile și libertățile constituționale cu bună-credință, fără să încalce drepturile și libertățile celorlalți*“.

Analizând cererea prin care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorii acesteia au înțeles să invoce numai neconstituționalitatea art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997, modificată, iar nu și pe cea a art. I pct. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1998, întrucât acest text legal privește art. 15 lit. r) din Legea nr. 146/1997, dispoziții de care nu depinde soluționarea pricinii. Așa fiind, având în vedere dispozițiile art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit cărora Curtea decide numai asupra constituționalității unor dispoziții legale în vigoare de care depinde soluționarea cauzei, urmează ca, în temeiul alin. (6) al aceluiași articol, să se respingă, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1998.

Curtea reține ca fiind determinante în soluționarea cauzei doar prevederile art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997, modificată.

Examinând sub acest aspect excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997, modificată, au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 175 din 26 septembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 702 din 28 decembrie 2000, Curtea a reținut că „*instituirea unor excepții (scutiri de plata taxei) de la regula generală a plății taxelor judiciare de timbru nu constituie o discriminare*. Potrivit art. 138 alin. (1) din Constituție „*Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege*“, fiind, așadar, la latitudinea legiuitorului să stabilească scutiri de taxe sau impozite, având în vedere situații diferite, fără ca prin aceasta să se aducă atingere principiului egalității în drepturi. Plata unor taxe sau impozite nu reprezintă un drept, ci o obligație constituțională a cetățenilor, prevăzută de art. 53 alin. (1) din Legea fundamentală, conform cărora „*Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice*“. Așa fiind, nu se poate considera că prin textul de lege criticat ar fi fost încălcate prevederile art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală“.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine modificarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate anterior își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Referitor la susținerile autorilor excepției, în sensul că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 54, Curtea constată că aceste critici sunt nerelevante pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1998 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Fundația — Editura — Revista „România Mare” — S.R.L. din București și Corneliu Vadim Tudor în Dosarul nr. 4.611/1999 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

2. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, modificată, excepție ridicată de aceiași autori în același dosar.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 aprilie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 133

din 26 aprilie 2001

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV alin. 3
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999 privind modificarea
și completarea Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească**

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV alin. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999 privind modificarea și completarea Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, excepție ridicată de Guvernul României în Dosarul nr. 6.412/2000 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal răspunde Chesaru Cobilenschi Radu Mihail, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Partea prezentă solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, deoarece dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate în susținerea acesteia.

Reprezentantul Ministerului Public arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999 cuprinde norme procedurale, de aplicare imediată, care nu contravin principiului neretroactivității legii și nici celui al accesului liber la justiție, solicitându-se respingerea excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 februarie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 6.412/2001, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV alin. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999 privind modificarea și completarea Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească**. Excepția a fost ridicată de Guvernul României într-un litigiu de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că art. IV alin. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999 „a fost redactat defectuos, îndepărtându-se de la principiile constituționale referitoare la aplicabilitatea în timp a legilor (art. 15 alin. 2), accesul liber la justiție (art. 21) și organizarea instanțelor judecătorești (art. 125)“.

Tribunalul București — Secția a III-a civilă, exprimându-și opinia, apreciază că excepția ridicată este întemeiată, deoarece, „potrivit art. 25 din Legea nr. 92/1992, recursul declarat împotriva hotărârilor pronunțate de tribunale în apel se judecă de curțile de apel, existând astfel o ierarhizare a instanțelor judecătorești, conform art. 125 din Constituție. Așadar, prin judecarea recursului declarat împotriva hotărârii pronunțate de tribunal în apel, tot de către tribunal, care a soluționat și apelul, se aduce atingere art. 125 din Constituție“.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru

a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, arată că dispozițiile art. IV alin. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999 sunt norme de procedură care nu retroactivează și nici nu ultraactivează, ci sunt de imediată aplicare. Se mai susține că dispozițiile legale criticate „nu aduc atingere nici prevederilor art. 21 și art. 125 din Constituție, deoarece din redactarea lor rezultă că nu se stabilește o ierarhie, competență și procedură de judecată, acestea fiind reglementate numai prin lege“. Pentru aceste motive se apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. IV alin. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999 privind modificarea și completarea Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 17 noiembrie 1999, text care are următorul conținut: *„Recursurile declarate sau aflate în curs de judecată vor fi trecute la secțiile care judecă conflicte de muncă și litigii de muncă din cadrul tribunalelor.“*

Autorul excepției consideră că aceste dispoziții legale contravin următoarelor norme constituționale:

— Art. 15. alin. (2): *„Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile.“*;

— Art. 21: *„(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.“*

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.“;

— Art. 125 alin. (3): *„Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege.“*

Examinând excepția de neconstituționalitate, se constată că prin Decizia nr. 93 din 27 martie 2001, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 249 din 15 mai 2001, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor legale criticate, prin raportare la art. 15 alin. (2) și la art. 21 din Constituție, reținând în esență următoarele:

— art. IV alin. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999 nu conține nici o dispoziție cu aplicare sau cu efect retroactiv, astfel că nu contravine prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție. În temeiul dispozițiilor art. 78 din Constituție *„Legea se publică în Monitorul Oficial al României și intră în vigoare la data publicării sau la data prevăzută în textul ei“*. Conform principiului constituțional al neretroactivității legii *„data prevăzută în textul“* legii pentru intrarea acesteia în vigoare, alta decât cea a publicării, nu poate fi decât ulterioară publicării. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 125 alin. (3) din Constituție *„Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege“*. Așadar, intră în atribuția exclusivă a legiuitorului stabilirea instanțelor judecătorești competente să judece anumite litigii, precum și a modului de constituire a completelor de judecată. Aceste reglementări, având caracter de norme procedurale, sunt de imediată aplicare, așadar de la data intrării în vigoare a legii;

— este neîntemeiată și susținerea potrivit căreia dispozițiile legale criticate ar aduce atingere sau îngreunare prevederilor constituționale ale art. 21, privind accesul liber la justiție, raportate la cele ale art. 128 din Constituție, conform cărora *„Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii“*. Într-adevăr, principiul accesului liber la justiție nu are semnificația că acest acces trebuie să fie asigurat la toate structurile judecătorești, deoarece reglementarea competenței și a căilor de atac intră în atribuția exclusivă a legiuitorului, care poate institui reguli deosebite, în considerarea unor situații deosebite, cu condiția de a nu se aduce atingere unor norme sau principii constituționale.

Considerentele pe care s-a întemeiat soluția anterioară a Curții Constituționale sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții.

În legătură cu critica adusă dispozițiilor art. IV alin. 3 din ordonanță privind încălcarea art. 125 din Constituție, Curtea constată că aceasta nu poate fi primită, deoarece în speță legea prevede că soluționarea recursurilor se face de către tribunale, desigur nu de aceiași judecători care au soluționat apelul.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV alin. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999 privind modificarea și completarea Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, excepție ridicată de Guvernul României în Dosarul nr. 6.412/2000 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 aprilie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

privind concursul public de oferte nr. 25/2001 pentru concesionarea unor activități miniere de exploatare

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
având în vedere:

- solicitările persoanelor juridice pentru concesionarea unor activități miniere de exploatare, adresate Agenției Naționale pentru Resurse Minerale;
- prevederile art. 10 și 40 din Legea minelor nr. 61/1998;
- prevederile art. 18–29 din Normele pentru aplicarea Legii minelor nr. 61/1998, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 639/1998;
- Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor;
- Normele metodologice-cadru de aplicare a Legii nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 216/1999,
în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 368/1999 privind reorganizarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale și al Ordinului ministrului industriei și resurselor nr. 7/2001,
emite prezentul ordin:

Art. 1. — Agenția Națională pentru Resurse Minerale, cu sediul în municipiul București, str. Mendeleev nr. 36–38, sectorul 1, telefon +(40)1–3132204, fax +(40)1–2107440, oferă, în vederea concesionării activităților miniere de exploatare în condițiile Legii minelor nr. 61/1998 și ale Hotărârii Guvernului nr. 639/1998, zăcămintele cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Durata concesionării activităților miniere de exploatare este de maximum 20 de ani, cu drept de prelungire pe perioade succesive de câte 5 ani.

Art. 3. — În scopul întocmirii ofertelor Agenția Națională pentru Resurse Minerale asigură accesul la datele specifice, în baza unui acord de confidențialitate, pentru utilizarea datelor și informațiilor geologice, cu plata tarifelor pentru consultare, în condițiile legii.

Art. 4. — Ofertele pentru concesionarea activităților miniere de exploatare se depun la Agenția Națională pentru Resurse Minerale în termen de 90 de zile calendaristice de la data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 5. — Condițiile de participare, conținutul minimal al ofertelor și modul de evaluare a acestora sunt reglementate prin Procedura de selecție a ofertelor — Runda 25/2001 — exploatare, care se oferă gratuit, la cerere, la sediul Agenției Naționale pentru Resurse Minerale.

Art. 6. — Solicitanții vor primi, contra unor tarife stabilite, caietul de sarcini întocmit pentru fiecare zăcământ oferit spre concesiune.

Art. 7. — Ofertanții rămân angajați prin termenii ofertelor lor pentru toată durata de valabilitate a licenței solicitate.

Art. 8. — Concurusul public de oferte pentru concesionarea unor activități miniere de exploatare se organizează în conformitate cu prevederile Legii minelor nr. 61/1998, ale

Normelor pentru aplicarea Legii minelor nr. 61/1998, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 639/1998, ale Legii nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor și ale Normelor metodologice-cadru de aplicare a Legii nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 216/1999.

Art. 9. — (1) Deschiderea ofertelor va avea loc în ședință publică, la sediul Agenției Naționale pentru Resurse Minerale. Data și ora ședinței publice de deschidere a plicurilor se anunță la depunerea ofertelor.

(2) Nerespectarea conținutului plicurilor și a coordonatelor zăcământului oferit determină descalificarea ofertantului.

Art. 10. — (1) În cazul în care până la expirarea termenului limită de depunere a ofertelor nu se depun cel puțin două oferte, Agenția Națională pentru Resurse Minerale va proceda la republicarea anunțului publicitar, iar procedura licitației va fi reluată de la etapa depunerii ofertelor.

(2) Pentru continuarea desfășurării procedurii de licitație este necesar ca după deschiderea plicurilor exterioare, precum și a plicurilor interioare, care conțin oferta tehnică, cel puțin două oferte să întrunească condițiile prevăzute de lege.

(3) În cazul în care nici în urma celei de-a doua runde nu se desemnează nici un câștigător, Agenția Națională pentru Resurse Minerale va atribui concesionarea prin negociere directă conform legii.

Art. 11. — Agenția Națională pentru Resurse Minerale va analiza ofertele în maximum 30 de zile și va comunica rezultatul evaluării tuturor ofertanților.

Art. 12. — Negocierea licențelor de exploatare cu câștigătorii concursului începe după finalizarea eventualelor contestații și durează 30 de zile lucrătoare.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Maria Iuliana Stratulat

LISTA
cuprinzând perimetrele de exploatare — Runda 25/2001

Nr. crt.	Denumirea perimetrului	Localizarea perimetrului (județul)	Suprafața (km ²)	Coordonate—Stereo, '70		Resursele minerale
				X	Y	
1.	CILIBIA 2	Buzău	0,225	399616	658684	Nisip și pietriș
				399610	658778	
				399622	659142	
				399855	659530	
				399410	659510	
				399410	658606	
2.	TOPALU	Constanța	0,401	340700	742250	Nisip și pietriș
				341200	742125	
				341250	742200	
				341500	742120	
				341500	742000	
				342300	741770	
				342200	741570	
				340600	742050	
3.	SAGNA	Neamț	0,023	plaja 1	zona Tămășeni	Nisip și pietriș
				611732	650165	
				611872	650383	
			0,016	611772	650549	
				plaja 2	zona Buruienеști	
				611751	650701	
			0,023	611417	651025	
				611548	650800	
				plaja 3	zona Sagna II	
			0,023	610896	650977	
				610471	650957	
				610737	650863	
				plaja 4	zona Lutca	
				608274	651898	
			0,040	608179	651799	
				608181	651680	
				608421	651878	
				plaja 5	zona Sagna-Neamț	
				608375	651090	
				608325	650805	
				608203	650826	
			0,039	608039	651054	
				608061	650921	
				608267	650713	
608450	650871					
plaja 6	zona Gâdinți					
606528	651021					
606018	650927					
606138	650857					
4.	JOLDEȘTI	Botoșani	0,074	674092.52	617904.25	Nisip și pietriș
				674104.4	617965.79	
				673872.12	618314.17	
				673578.82	618268.51	
				673300.17	618291.5	
				673329.18	618217.09	
				673638.42	618186.29	
				673901.04	618213.9	
				673946.1	618022.53	

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN**privind tarifele percepute pentru exploatarea Sistemului național de transport al țițeiului, gazolinei, condensatului și etanului lichid**

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
având în vedere:

- Legea petrolului nr. 134/1995;
- Hotărârea Guvernului nr. 1.265/1996 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Legii petrolului nr. 134/1995 și modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.043/1995 privind unele măsuri în domeniul cooperării cu parteneri străini la explorarea de țiței și gaze în România;
- Hotărârea Guvernului nr. 1.363/2000 privind modificarea și completarea Normelor metodologice pentru aplicarea Legii petrolului nr. 134/1995, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.265/1996;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2001 privind regimul prețurilor și tarifulor reglementate, care se stabilesc cu avizul Oficiului Concurenței;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 216/2000 privind reglementarea situației juridice a conductelor magistrale și a instalațiilor, echipamentelor și dotărilor anexe, aferente Sistemului național de transport al țițeiului, gazolinei, condensatului și etanului lichid;
- Nota de fundamentare privind propunerile de tarife pentru transportul țițeiului;
- Avizul Oficiului Concurenței nr. 1.569 din 17 mai 2001,
în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 368/1999 privind reorganizarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale și al Ordinului ministrului industriei și resurselor nr. 7/2001,
emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă tarifele percepute pentru exploatarea Sistemului național de transport al țițeiului, gazolinei, condensatului și etanului lichid, prevăzute în anexele nr. 1–5.

Art. 2. — Exploatarea Sistemului național de transport al țițeiului, gazolinei, condensatului și etanului lichid se face de unități specializate, având calitatea de transportator comun, care vor presta servicii de transport în schimbul unor tarife, în condiții egale pentru toți producătorii și furnizorii.

Art. 3. — Accesul la Sistemul național de transport al țițeiului, gazolinei, condensatului și etanului lichid se face în urma încheierii unui contract de transport cu transportatorul comun.

Art. 4. — Tarifele prevăzute în anexele nr. 1–5 se pot ajusta numai cu avizul Oficiului Concurenței, pe baza cererilor de ajustare primite de la prestatori.

Art. 5. — Anexele nr. 1–5 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare începând cu data de 17 mai 2001.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Maria Iuliana Stratulat

București, 4 iunie 2001.
Nr. 95.

ANEXA Nr. 1

TARIFELE**pentru transportul țițeiului din import la Societatea Comercială „Petromidia“ — S.A. Constanța, valabile din data de 17 mai 2001**

Intervalul de cantități de transportat	Tariful*) (lei/tonă)
• până la 100.000 tone/lună	33.308
• între 100.000 și 150.000 tone/lună	30.533
• între 150.000 și 200.000 tone/lună	27.757
• peste 200.000 tone/lună	19.430

*) Tariful nu include T.V.A.

ANEXA Nr. 2

TARIFELE
pentru transportul țițeiului din import la Arpechim Pitești,
valabile din data de 17 mai 2001

Intervalul de cantități de transportat	Tariful*) (lei/tonă)
• până la 150.000 tone/lună	116.579
• între 150.000 și 160.000 tone/lună	113.804
• peste 160.000 tone/lună	111.028

ANEXA Nr. 3

TARIFELE
pentru transportul țițeiului din import la Lukoil,
valabile din data de 17 mai 2001

Intervalul de cantități de transportat	Tariful*) (lei/tonă)
• până la 60.000 tone/lună	122.131
• între 60.000 și 70.000 tone/lună	116.579
• peste 70.000 tone/lună	111.028

ANEXA Nr. 4

TARIFELE
pentru transportul țițeiului din import la Societatea Comercială
„Rafo“ – S.A. Onești, valabile din data de 17 mai 2001

Intervalul de cantități de transportat	Tariful*) (lei/tonă)
• până la 60.000 tone/lună	122.131
• între 60.000 și 100.000 tone/lună	113.804
• peste 100.000 tone/lună	108.252

ANEXA Nr. 5

TARIFELE
pentru transportul țițeiului, gazolinei, etanului lichid și condensatului
din țară la Societatea Națională a Petrolului „Petrom“ – S.A.,
valabile din data de 17 mai 2001

Intervalul de cantități de transportat	Tariful*) (lei/tonă)
• 550.000 tone/lună	164.599

*) Tariful nu include T.V.A.

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR

O R D I N

privind aprobarea cotelor de recoltă pentru speciile de faună sălbatică de interes cinegetic, la care vânarea este permisă, pentru sezonul de vânatoare 15 mai 2001 — 14 mai 2002

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,

având în vedere prevederile art. 8 lit. f) din Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului nr. 103/1996, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 lit. B.b) din Hotărârea Guvernului nr. 12/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă cotele de recoltă pentru speciile de faună sălbatică de interes cinegetic, la care vânarea este permisă, pentru sezonul de vânatoare 15 mai 2001 — 14 mai 2002, prevăzute în anexele nr. 1—4, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Realizarea cotelor de recoltă aprobate se va face pentru fiecare specie și pentru fiecare fond de vânatoare, cu respectarea reglementărilor în vigoare referitoare la autorizarea, organizarea și practicarea vânătorii, urmărindu-se conservarea biodiversității faunei cinegetice și păstrarea echilibrului ecologic.

(2) În cazul speciilor de cervide, gestionarii fondurilor de vânatoare au obligația să realizeze cotele de recoltă în structura aprobată, respectiv trofeu, selecție, femele și tineret, iar prin vânarea exemplarelor de selecție se va urmări îmbunătățirea calității populațiilor speciilor de vânat.

Art. 3. — (1) În cazul fondurilor de vânatoare pentru care nu au fost încheiate contracte de gestionare în temeiul Legii fondului cinegetic și a protecției vânatului nr. 103/1996, cu modificările ulterioare, actualii gestionari ai fondurilor de vânatoare pot realiza, până la încheierea noilor contracte, parte din cota de recoltă aprobată pentru fiecare specie, proporțional cu perioada legală de vânare a acesteia, după formula:

$$C_i = C_t \times P_i / P_t,$$

în care:

- C_i — cota de recoltă maximă, în bucăți, care poate fi realizată până la data „i” (valoarea rezultată din calcul se rotunjește la întreg, în minus);
- C_t — cota de recoltă, în bucăți, aprobată pentru întreg sezonul de vânatoare;
- P_i — timpul, în zile, scurs de la începutul perioadei de vânare până la data „i”;
- P_t — timpul total, în zile, al perioadei de vânare pentru specia de vânat respectivă.

(2) Gestionarii fondurilor de vânatoare prevăzute la alin. (1) au obligația să asigure paza acestora până la data predării gestiunii lor către titularii noilor contracte de gestionare încheiate în condițiile legii.

Art. 4. — (1) Gestionarii prevăzuți de lege ai fondurilor de vânatoare răspund de aplicarea prevederilor prezentului ordin, iar direcția de specialitate din cadrul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor și oficiile cinegetice din cadrul inspectoratelor teritoriale de regim silvic și cinegetic exercită controlul aplicării lor.

(2) La data intrării în vigoare a prezentului ordin orice dispoziție contrară își încetează aplicabilitatea.

Art. 5. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar anexele nr. 1—4 vor fi comunicate celor interesați de către direcția de specialitate din cadrul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor.

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ilie Sârbu

București, 14 mai 2001.
Nr. 161.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

DECIZIE

**privind acordarea Autorizației pentru înființarea capacității noi de distribuție
a energiei electrice „Stația de transformare 110/20 kV Sudrigiu“
Societății Comerciale „European Drinks“—S.A., cu sediul în localitatea Ștei, județul Bihor**

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,

în temeiul art. 5 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei — ANRE, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 99/2000, cu modificările ulterioare, al art. 70 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/1998 privind energia electrică și termică, al Hotărârii Guvernului nr. 567/1999 privind aprobarea Regulamentului de acordare a licențelor și autorizațiilor în sectorul energiei electrice și termice,

ca urmare a solicitării Societății Comerciale „European Drinks“—S.A., cu sediul în localitatea Ștei, județul Bihor, înregistrată sub nr. 2.991 din 22 noiembrie 2000,

având în vedere raportul prezentat de Departamentul licențe, autorizări și reglementări tehnice în ședința Consiliului de reglementare al ANRE din data de 25 mai 2001,

emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se acordă Societății Comerciale „European Drinks“—S.A. Autorizația nr. 2 din 25 mai 2001 pentru înființarea capacității noi de distribuție a energiei electrice „Stația de transformare 110/20 kV Sudrigiu“.

Art. 2. — Prezenta decizie va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala titularului autorizației.

Art. 3. — Departamentul de licențe, autorizări și reglementări tehnice va asigura aducerea la îndeplinire a prevederilor prezentei decizii și va urmări respectarea de către titular a condițiilor autorizației.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Ion Lungu

București, 25 mai 2001.
Nr. 525.

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN

**privind aprobarea criteriilor pe baza cărora se determină sumele aferente fondului
de redistribuire pentru casele de asigurări de sănătate județene, a municipiului București,
Casa Asigurărilor de Sănătate a Transporturilor și Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării,
Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești**

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

în temeiul dispozițiilor art. 60 alin. (2) și ale art. 93 alin. (2) lit. b) din Legea asigurărilor sociale de sănătate nr. 145/1997, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 18 lit. b) și p) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 37/2001, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 29 martie 2001,

având în vedere Referatul de aprobare nr. 1.847 din 5 iunie 2001 al Departamentului economic, avizat de directorul general și aprobat de președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, precum și art. 18 lit. h) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă criteriile pe baza cărora se determină sumele aferente fondului de redistribuire pentru casele de asigurări de sănătate județene, a municipiului București,

Casa Asigurărilor de Sănătate a Transporturilor și Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, astfel:

a) accesul echitabil al asiguratului la servicii de sănătate prin egalizarea puterii de cumpărare a serviciilor medicale la același nivel și același cost prin distribuirea resurselor colectate pe persoană, în fiecare județ și în funcție de nevoile relative (risc de îmbolnăvire) calculate pe categorii de vârstă și sex;

b) situațiile specifice din județe din punct de vedere al infrastructurii existente;

c) asigurarea decontării serviciilor medicale pentru asigurații care virează contribuția de asigurări de sănătate la alte case de asigurări de sănătate.

Art. 2. — Direcțiile de specialitate din cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
prof. univ. dr. **Eugeniu Țurlea**

București, 6 iunie 2001.
Nr. 367.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

---